

UZASADNIENIE

W dniu 19 marca 2021 roku matka małoletniego powoda S. I. K. wniosła w jego imieniu pozew o zasądzenie alimentów w wysokości 900 zł miesięcznie od pozwanego M. F., płatnych do 15 - tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 stycznia 2021 roku. Jednocześnie z pozwem matka małoletniego powoda wniosła o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia przez czas trwania postępowania alimentów na rzecz małoletniego S. F. w wysokości 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane, iż małoletni S. F. urodził się (...) i jest synem I. K. i M. F.. Jednocześnie matka powoda wskazała, iż do października 2020 roku rodzice małoletniego żyli razem, obecnie natomiast ona wraz z małoletnim wyprowadziła się i wynajmuje mieszkanie, co wiąże się z wydatkiem w wysokości 1 650 zł miesięcznie. Matka małoletniego podała jednocześnie, iż chłopiec przebywa u ojca dwa dni w tygodniu oraz nieregularnie co drugi weekend. Według wyliczeń matki, miesięczne koszty związane z utrzymaniem małoletniego wyglądają następująco: żywywienie – 600 zł, leki i witaminy - 50 zł, odzież i obuwie – 150 zł, szkoła – 50 zł, rozrywka – 100 zł, opieka okulistyczna – 100 zł, dentysta i psycholog – 50 zł, środki czystości – 70 zł, telefon – 35 zł, kieszonkowe – 50 zł, wakacje – 100 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania – 330 zł, łącznie – 1 700 zł. Następnie matka powoda wskazała, iż pracuje w firmie (...) i zarabia 2 400 zł. Na zakończenie zaś podniosła, iż możliwości zarobkowe ojca powodują, że jest on w stanie zaspokoić wszystkie usprawiedliwione potrzeby syna. Uzasadniając zaś wniosek o zabezpieczenie powództwa, matka małoletniego wskazała dodatkowo, iż pozwany od stycznia 2021 roku nie przekazuje żadnych pieniędzy na utrzymanie syna, twierdząc, iż swój obowiązek alimentacyjny wypełnia w czasie, gdy małoletni jest u niego.

Postanowieniem z dnia 29 marca 2021 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia i na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego M. F. dołożenia tytułem alimentów na rzecz małoletniego powoda S. F. kwoty 500 zł miesięcznie, płatnej z góry do 15-tego dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda I. K., z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 29 marca 2021 roku. W pozostałym natomiast zakresie Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 29 kwietnia 2021 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 250 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż zasądzenie alimentów w wysokości 900 zł na rzecz małoletniego jest wygórowaną kwotą, a koszty utrzymania dziecka wskazane w pozwie są zawyżone i częściowo nie pokrywane przez jego matkę. Podkreślił, iż swój obowiązek związany z utrzymaniem chłopca realizuje podczas kontaktów z nim. Zaznaczył przy tym, iż małoletni ma u niego zapewnione odpowiednie warunki mieszkaniowe (umeblowany pokój), ubrania i obuwie, rozrywkę, kieszonkowe, czy wyjazdy wakacyjne. Następnie pozwany zakwestionował podane w pozwie koszty utrzymania dziecka. Podniósł, że zgodnie z ustaleniami małoletni S. przebywa u ojca ok. pół miesiąca i to on ponosi w tym czasie koszty jego utrzymania. W końcowej części uzasadnienia mężczyzna podał, iż otrzymuje minimalne wynagrodzenie za pracę, a jego miesięczne wydatki to: czynsz – 530 zł, prąd – 100 zł, samochód – 200 zł, obsługa kredytu – 37 zł, telefon – 100 zł, telewizja – 100 zł do czego doliczyć należy również koszt żywywienia, ubioru, kosmetyków itp. Podał, iż nie posiada wolnych środków finansowych, a świadczenie w wysokości 250 zł na rzecz jego małoletniego syna jest w jego ocenie wystarczające.

Na rozprawie w dniu 9 września 2021 roku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni S. F., urodzony (...), pochodzi z nieformalnego związku (...) i pozwanego M. F.. Rodzice małoletniego po ok. 10 latach związku rozstali się w październiku 2020 roku.

Dowód: okoliczności bezsporne; odpis aktu urodzenia k. 7, 75;

W dniu 14 maja 2021 roku I. K. i pozwany M. F. zawarli przed Sądem Rejonowym w Bydgoszczy ugodę w sprawie o sygn. akt VI Nsm 336/21 dotyczącą sposobu realizacji kontaktów pozwanego z jego małoletnim synem. Na skutek zawartej ugody postanowieniem z dnia 14 maja 2021 tutejszy Sąd wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzył obojgu rodzicom, z ustaleniem miejsca zamieszkania małoletniego w każdorazowym miejscu zamieszkania jego matki I. K.. W pozostałej części złożonego wniosku o ustalenie kontaktów Sąd natomiast umorzył postępowanie.

Dowód: akta sprawy Sądu Rejonowego w Bydgoszczy o sygn. VI Nsm 336/21;

Małoletni powód S. F. ma skończone obecnie 11 lat. Uczy się w szkole podstawowej. Ma stwierdzoną wadę wzroku przez co korzysta z okularów korekcyjnych. Poza tym chłopiec jest zdrowy.

Małoletni od października 2020 roku mieszka wraz z matką I. K. w wynajętym przez nią mieszkaniu za łączną kwotę ok. 1650 zł, na co składa się opłata za wynajem w kwocie 1200 zł miesięcznie oraz część kosztów ponoszonych z tytułu świadczenia na rzecz administracji nieruchomości w kwocie 450 zł miesięcznie.

Miesięczne uzasadnione koszty utrzymania chłopca opiewają na kwotę ok. 1400 zł na co składa się: wyżywienie – 600 zł, ubiór – ok. 150 zł, środki higieny/fryzjer – 70 zł, opłaty szkolne (w tym wyjścia i wycieczki szkolne) – 70 zł, badania okulistyczne (z kosztem zakupu szkieł) – 50 zł, dentysta – ok. 30 zł, telefon/Internet – 50 zł, rozrywka/kino/książki/komiksy - 100 zł, dodatkowe wydatki – 100 zł oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania (czynsz/prąd/netflix) – ok. 270 zł. Dodatkowe jednorazowe koszty związane z utrzymaniem małoletniego są generowane przez jego problemy okulistyczne. W 2020 roku wydatek z tym związany opiewał na łączną kwotę 775 zł. W 2021 roku matka małoletniego na zakup soczewek okularowych, ich montaż oraz badanie wzroku przeznaczyła 676 zł.

Matka małoletniego I. K. zatrudniona jest w firmie (...) S.A.” i jej wynagrodzenie wynosi ok. 2.400 zł miesięcznie. Łączny roczny dochód wynikający z zeznania PIT-11 matki małoletniego w 2020 wyniósł 31.083,34 zł. Uzyskuje też na syna świadczenie (...) przeznaczone na zakup wyprawki szkolnej dla dziecka. Ponadto otrzymuje świadczenie na małoletniego z tytułu programu 500+. Matkę powoda obciąża kredyt z tytułu zaciągniętej pożyczki, który spłaca w ratach w wysokości 299,10 zł. Zadłużenie wynosi ok. 10.000 zł. Ponadto z okazji dnia dziecka zakupiła małoletniemu hulajnogę o wartości 1.500 zł, która spłacana jest w systemie ratalnym. Wartość tej raty wynosi 54,44 zł miesięcznie.

Dowód: okoliczności bezsporne; umowa najmu okazjonalnego lokalu mieszkalnego k. 8-9; potwierdzenie przelewu k. 10; potwierdzenia przelewów dot. wynajmu mieszkania k. 93-93v; faktury k. 12-18; PIT-11 k. 91-92; potwierdzenia przelewów k. 93-93v; faktury k. 94-95; potwierdzenia przelewów k. 96; faktura k. 97; potwierdzenia przelewów k. 98-103; faktura k. 104; dowód wpłaty + rachunek k. 105; potwierdzenia przelewów k. 106; faktura k. 107-108; informacja o zamówieniu k. 109; faktury k. 110-112; faktura k. 118; faktury k. 121-123; zeznania I. K. k. 163-164;

Pozwany M. F. obecnie ma 38 lat. Od 1 stycznia 2018 roku zatrudniony jest w oparciu umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku sprzedawcy w firmie (...) (...)S.”, której właścicielami są rodzice mężczyzny. Dochód pozwanego wynikający z zeznania PIT-11 za 2019 roku wyniósł łącznie 25.248,75 zł, natomiast w 2020 roku opiewał on na kwotę łączną 28.200 zł. W okresie od stycznia 2021 roku do sierpnia 2021 roku średnie miesięczne wynagrodzenie pozwanego podlegające opodatkowaniu wyniosło z kolei 2.061,67 zł.

Pozwany mieszka sam w darowanej mu przez rodziców nieruchomości o powierzchni 54 m². W drodze darowizny od rodziców otrzymał również samochód m-ki H. (...) z 2007 roku, którego wartość rynkowa obecnie wynosi ok. 25.000 zł. W okresie wiosennym 2021 roku M. F. zakupił rower o wartości łącznej ok. 3.000 zł. W marcu 2021 roku otrzymał przelew w wysokości 1.109 zł tytułem zwrotu podatku PIT za 2020 rok. Ponadto w lipcu 2021 roku otrzymał przelew na konto bankowe w wysokości 1.000 zł tytułem naklejek. Poza tym posiada oszczędności w wysokości ok. 20.000 zł.

zł. Pozwany dokonał zakupu laptopa za kwotę ok. 1.500 - 2.000 zł dla małoletniego syna, jednak sprzęt ten obecnie znajduje się w mieszkaniu mężczyzny.

Miesięczne koszty utrzymania pozwanego dotychczas opiewały na łączną kwotę w wysokości ok. 2.500 zł na co składały się następujące wydatki: czynsz za mieszkanie – 530 zł, opłata za prąd – 80 zł, opłata za telefon – 90 zł, wyżywienie – 500 zł, środki czystości – 75 zł, ubiór – 50 zł, ubezpieczenie samochodu – 200 zł, paliwo – 150 zł, alkohol – 25 zł, papierosy – 150 zł, alimenty – 500 zł, opłata za abonament N. – 50 zł, (...) 26 zł, opłata za telewizję (...) – 25 zł.

Pozwany do listopada 2020 roku dokonywał przelewów z tytułu doładowania telefonu za kwotę 25 zł miesięcznie. Z początkiem roku 2021 spłacił obciążający go kredyt, którego miesięczna rata wynosiła 37,30 zł. Pozwany palił papierosy. Od ok. dwóch miesięcy jednak już nie pali.

Mężczyzna obecnie ma nową partnerkę, z którą wyjeżdża i spędza czas m.in. nad morzem czy w B.. W czerwcu 2021 roku był nad morzem także z małoletnim synem. Z synem był też w B..

M. F. spotyka się z synem zgodnie z ustalonym harmonogramem kontaktów. Małoletni S. ma zapewniony w mieszkaniu ojca umeblowany pokój. W 2020 roku mężczyzna zakupił synowi rower za kwotę ok. 1.000 zł.

Dowód: zeznanie PIT-11 k. 44-47; wydruki z portalu społecznościowego k. 127-132; zeznanie PIT-11 za 2020 rok k. 135-136; zeznanie PIT-11 za 2019 rok k. 137-140; zaświadczenie o dochodach k. 191; karta przychodów pracownika za okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r. k. 142; zeznania M. S. k. 162-163; zeznania I. K. k. 163v-164; zeznania M. F. k. 164-165v; potwierdzenia przelewów k. 48-63; potwierdzenia przelewów k. 66-71; wyciągi z rachunku bankowego k. 143-160;

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z przesłuchania stron postępowania – matki małoletniego powoda I. K. i pozwanego M. F. oraz z zeznań świadka – M. S..

Sąd za wiarygodne w części uznał zeznania świadka M. S. – siostry pozwanego. M. S. wskazała między innymi, iż brat podczas kontaktów z małoletnim synem ponosi koszty jego utrzymania. Podała też, iż mężczyzna w drodze darowizny od rodziców otrzymał samochód oraz mieszkanie. Te okoliczności nie budziły wątpliwości Sądu. Znalazły też potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w dowodzie z przesłuchania stron postępowania. Co do pozostałych zaznawanych okoliczności, Sąd nie do końca dał wiarę. Zeznania te bowiem były niespójne i chaotyczne. Świadek twierdziła, iż nie zna odpowiedzi na większość zadanych przez Sąd pytań. Wskazywała, iż pozwany dokonuje dodatkowych zakupów na rzecz małoletniego, ale jednocześnie poza wymienionym przez nią zakupem piżamy nie była w stanie podać innych wydatków dokonywanych przez ojca małoletniego. Sąd nie dał też wiary zeznaniom świadka w zakresie tego, iż kilka razy wspomagała brata finansowo kwotą 200 zł co nie znalazło potwierdzenia w przedłożonych wyciągach z rachunku bankowego pozwanego. Zeznania świadka również nie korespondowały z zeznaniami pozwanego w zakresie ilości osób zatrudnianych przez rodziców pozwanego. Wskazała, iż liczba ta jest równa ok. 10 osób, podczas gdy pozwany wskazał na ilość ok. 20 osób.

Sąd w większości przyznał walor wiarygodności zeznaniom matki małoletniego powoda I. K.. Zeznawała ona w sposób zborny i rzeczowy. W swoich zeznaniach przedstawiła sytuację życiową i zdrowotną małoletniego powoda oraz wskazała na potrzeby dziecka, określając jednocześnie kwotowo wydatki jakie ponosi na zaspokojenie tych potrzeb. Na podstawie jej zeznań, przedłożonych dokumentów oraz doświadczenia życiowego Sąd jednak uznał, iż łączny koszt utrzymania małoletniego w kwocie 1.800 zł wskazywany przez I. K. jest jednak zawyżony i ma raczej charakter życzeniowy i nie znajduje on odzwierciedlenia w rzeczywistości. Pozostałe zeznania strony, w szczególności dotyczące jej aktualnej sytuacji majątkowej oraz zarobkowej Sąd uznał za wiarygodne, bowiem znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zeznania pozwanego M. F. Sąd uznał jedynie za częściowo wiarygodne. W oparciu o twierdzenia pozwanego nie można było bowiem w sposób jednoznaczny określić jego sytuacji majątkowej i posiadanych przez niego możliwości finansowych. Swoją sytuację zarobkową pozwany przedstawiał w sposób mało transparentny. Przede wszystkim Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanego w zakresie otrzymywanego przez niego wynagrodzenia, którego wysokość pozwany określił jedynie na kwotę 2061 zł netto miesięcznie. Przy czym podczas zeznań wyszczególnił koszty swojego utrzymania, które znacznie przewyższają wskazane przez niego dochody, co wskazuje, iż dochody te musi osiągać wyższe niż deklarował. Ponadto mężczyzna chaotycznie zeznawał w sprawach dotyczących posiadanego majątku. Najpierw bowiem zeznał, iż nie posiada większego majątku ani żadnych oszczędności, następnie wskazał, że ma zaoszczędzone środki pieniężne w wysokości ok. 20.000 zł. Co do pozostałych zeznań pozwanego Sąd dał wiarę w takim zakresie w jakim korespondowały one z materiałem dowodowym, na którym Sąd się oparł przy ustaleniach stanu faktycznego.

Sąd przeprowadził również dowód z dokumentów. Sąd dał wiarę dokumentom przedłożonym do akt sprawy, ponieważ nie budziły one zastrzeżeń Sądu zarówno co do zwartej w nich treści jak i autentyczności. W ustaleniu stanu faktycznego Sąd pominął paragony (k. 11, k. 64-65, k. 113-117, k. 119-120, k. 124-126), bowiem nie stanowią one dowodu imiennego dokonania zakupu, nie mogą zatem stanowić dowodu, iż zakupione towary były dokonane przez strony.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.i.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.i.o.) Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny, ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, jedzenia, pielęgnacji w chorobie itp. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami.

Sąd po przeprowadzeniu gruntownego postępowania dowodowego ustalił, iż miesięczny usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego wynosi około 1.400 zł, na którą to kwotę składa się: wyżywienie – 600 zł, ubiór – ok. 150 zł, środki higieny/fryzjer – 70 zł, opłaty szkolne – 70 zł, badania okulistyczne – 50 zł, dentysta – ok. 30 zł, telefon/Internet – 50 zł, rozrywka/kino/książki/komiksy - 100 zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania (czynsz/prąd/netflix) – ok. 270 zł. Małoletni S. F. ma stwierdzoną wadę wzroku. Powoduje to konieczność stałego monitorowania jego stanu zdrowia oraz dodatkowych badań. Niewątpliwie więc wymaga on nieco większych nakładów finansowych na zdrowie niż w pełni zdrowe dziecko.

Sąd uznał, że łączna kwota utrzymania małoletniego na poziomie kwoty 1.800 zł skazywanej podczas zeznań przez matkę powoda została nieco zawyżona. Przedmiotowa kwota nie znalazła potwierdzenia w przedłożonym przez stronę materiale dowodowym. Po wymienieniu przez matkę małoletniego podczas zeznań poszczególnych wydatków Sąd ustalił, iż łączny koszt utrzymania małoletniego wynosi w rzeczywistości 1.400 zł. Podawane przez I. K. kwoty na zaspokojenie poszczególnych potrzeb syn nie budziły wątpliwości Sądu i w jego ocenie nie zostały przez stronę zawyżone. Kwoty te zostały również odpowiednio udokumentowane. Wskazać w tym miejscu należy, iż Sąd jako udział w kosztach mieszkaniowych generowanych przez małoletniego przyjął kwotę 270 zł miesięcznie. Sąd policzył tutaj czynsz, prądu oraz mediów (N.). Sąd nie przyjął do rozliczeń kosztów związanych z wynajmem w kwocie 1.200 zł jako kosztu utrzymania małoletniego. Decyzja o wynajmie lokalu mieszkalnego w takiej wysokości bowiem należała wyłącznie do matki chłopca. W ocenie Sądu zatem mogła ona wynająć mniejsze mieszkanie, które generowałoby mniejsze koszty.

Matka małoletniego otrzymuje wynagrodzenie za pracę w wysokości ok. 2.400 zł miesięcznie. Ponadto otrzymuje świadczenie z tytułu programu 500+ oraz alimenty od pozwanego ustalone w trybie zabezpieczenia na małoletniego w wysokości 500 zł miesięcznie. W toku niniejszego postępowania Sąd nie ustalił by posiadała większe możliwości

finansowe czy zaoszczędzone dodatkowe środki pieniężne. Miesięczne dochody I. K. i jej syna opiewają na kwotę łączną ok. 3.400 zł. Z tych środków matka małoletniego musi utrzymać siebie i S.. Koszt utrzymania chłopca wynosi ok. 1400 zł, a wynajem mieszkania ok. 1200 zł miesięcznie. Po odliczeniu wskazanych kosztów matka małoletniego dysponuje zatem kwotą w wysokości zaledwie ok. 800 zł miesięcznie co starczyć jej musi na własne utrzymanie oraz zapłacenie pozostałych zobowiązań. Bez wątpienia kwota w takiej wysokości nie jest w stanie w pełni zabezpieczyć potrzeb rodziny. Sąd zdaje sobie sprawę, iż koszty wynajmu nieruchomości czy zobowiązań I. K. są wyłącznie generowane przez jej decyzje, natomiast jednocześnie zauważyć należy, iż dokonywała ich mając na względzie dobro małoletniego S.. Po około 10 latach rozstała się z ojcem dziecka. Przez ten okres mieszkała z pozwanym w jego mieszkaniu. Po wyprowadzce musiała natychmiast znaleźć dom dla siebie i syna. W tamtym momencie zapewne wysokość kosztu wynajmu mieszkania nie miał dla niej większego znaczenia. Chciała bowiem stworzyć nowy dom dla dziecka, które stało się dla niego nowym centrum życiowym. Bez wątpienia matka małoletniego ponosi obecnie zwiększone koszty utrzymania zarówno małoletniego S. oraz siebie.

Ustalając wysokość alimentów Sąd musi wziąć pod uwagę również możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Sytuacja finansowa pozwanego jest jednak nietransparentna. Pracuje on obecnie w firmie swoich rodziców. M. F. deklarował, iż zarabia najniższą krajową, tj. 2.061 zł, przy czym jego dotychczasowe wydatki Sąd ustalił następująco: czynsz za mieszkanie – 530 zł, opłata za prąd – 80 zł, opłata za telefon – 90 zł, wyżywienie – 500 zł, środki czystości – 75 zł, ubiór – 50 zł, ubezpieczenie samochodu – 200 zł, paliwo – 150 zł, alkohol – 25 zł, papierosy – 150 zł, alimenty – 500 zł, opłata za abonament N. – 50 zł, (...) 26 zł, opłata za telewizję (...) – 25 zł. Po zliczeniu zatem przedmiotowych kosztów stwierdzić należy, iż pozwany miesięcznie ponosi wydatki w łącznej kwocie ok. 2.500 zł. Kwota ta przewyższa miesięczne deklarowane zarobki mężczyzny. Sąd powziął zatem wątpliwość co do faktycznie uzyskiwanych przez pozwanego dochodów i majątku. Podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, iż pozwany zatrudniony jest w firmie swoich rodziców. Zastrzeżenia zatem budzi uzyskiwane przez niego wynagrodzenie, które równe jest najniższemu wynagrodzeniu krajowemu i wynosi kwotę zaledwie 2.061 zł miesięcznie. Również zeznania strony powodowej wskazują na to, iż poza udokumentowanym wynagrodzeniem M. F. otrzymywał od rodziców dodatkowe środki w wysokości 1.200-1.800 zł, z których to odkładał dodatkowe pieniądze. Wysokość udokumentowanego wynagrodzenia z rzeczywistą jego wysokością może stanowić zatem znaczną rozbieżność, bowiem na podstawie doświadczenia życiowego oraz tego typu spraw, praktyka ta często stosowana jest przez przedsiębiorców celem uniknięcia zwiększonych kosztów działalności. W niniejszej sprawie dodatkowo to rodzice zatrudniają pozwanego. Przedmiotowe twierdzenia powodki zatem w tym zakresie mogą potwierdzać również same zeznania pozwanego, który ostatecznie podał, iż ma zaoszczędzone środki w kwocie 20.000 zł podczas gdy początkowo zaprzeczał by był w dyspozycji większych środków finansowych.

Odnosząc się do możliwości majątkowych pozwanego i jego sytuacji w tym zakresie, to wskazać należy, iż poza pracą zarobkową w firmie rodziców został on przez nich również znacząco obdarowany. W drodze darowizny bowiem otrzymał od nich mieszkanie oraz samochód, którego jak sam wskazuje obecna wartość wynosi ok. 25.000 zł. Mężczyzna nie jest więc obciążony np. kredytem, czy koniecznością ponoszenia kosztów wynajmu mieszkania, aby zapewnić sobie zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych. Koszty jakie ponosi pozwany z tego tytułu, to wydatek rzędu ok. 530 zł miesięcznie, na co składa się czynsz do administracji spółdzielni. Jak sam wskazał podczas zeznań nie ma innych stałych zobowiązań finansowych ani zaległości. Ostatni kredyt pozwany spłacił z początkiem roku 2021, którego rata i tak była stosunkowo niska, wynosiła bowiem niespełna 38 zł miesięcznie. Ponadto wskazać należy, iż od około dwóch miesięcy pozwany nie pali papierosów przez co niewątpliwie ma do dyspozycji dodatkowe środki pieniężne, które z kolei mogą być przeznaczone na alimenty dla małoletniego syna. Sąd na podstawie zebranego materiału w sprawie nie ustalił również by pozwany korzystał z pomocy finansowej swojej siostry. M. S. podczas zeznań wskazywała, iż wspomagała brata kwotą 200 zł ok. 3 czy 4 razy. Z przedłożonych przez pozwanego wyciągów z rachunku bankowego wynika, iż wpływ na taką kwotę od siostry mężczyzny miał miejsce wyłącznie jednorazowo w kwietniu 2021 roku (k.149v), a więc tuż po otrzymaniu przez pozwanego pozwu o alimenty. W okresie od stycznia 2021 roku do lipca 2021 roku nie odnotowano podobnych wpływów. Sąd na tej podstawie doszedł do przekonania zatem, iż przedmiotowe twierdzenia o rzekomej pomocy finansowej ze strony siostry na rzecz pozwanego nie znajdują odzwierciedlenia w rzeczywistości. Gdyby pozwanemu faktycznie brakowało pieniędzy na bieżące wydatki, to mając

na uwadze, iż posiada swoje dość znaczne oszczędności, bo jak twierdził ostatecznie w wysokości 20 000 zł, to zgodne z zasadami logiki byłoby pokrycie pojawiających się niedoborów ze swoich oszczędności, a nie pożyczanie pieniędzy od innych osób. Nie można też wykluczyć, iż kwota oszczędności jest nawet wyższa i ulokowana w banku, gdyż w obecnych czasach raczej nikt takiej gotówki nie trzyma w domu. Pozwany zaś mógł po prostu nie chcieć podawać takiej informacji, bo wówczas do ustalenia byłoby w jakiej faktycznie wysokości posiada zgromadzone oszczędności. Zeznania pozwanego w tym zakresie były niejasne i przez to niewiarygodne.

Kolejną kwestią, która rzutowała na to, iż Sąd ocenił zeznania pozwanego jako niewiarygodne co do jego twierdzeń odnośnie możliwości majątkowych, to okoliczność ponoszonych przez pozwanego wydatków na rzeczy, które nie są niewątpliwie podstawowej potrzeby, jak chociażby zakup roweru za wcale nie niską kwotę 3.000 zł, czy wyjazd z nową partnerką. Sąd nie dał wiary pozwanemu, co do tego, iż całość kosztów związanych z tymi wyjazdami ponosi jego partnerka. Ponadto gdyby pozwany rzeczywiście był w tak trudnej sytuacji jak starał się to przedstawić, to z pewnością ograniczałby wszelkie koszty do minimum.

Sąd uznał, iż sytuacja majątkowa pozwanego w porównaniu do sytuacji matki małoletniego S. jest niewątpliwie lepsza. Pozwany w ocenie Sądu posiada większe możliwości finansowe niż było to przez niego podnoszone w niniejszej sprawie. Jest też właścicielem mieszkania oraz samochodu, które otrzymał od rodziców w drodze darowizny. Nie jest zobowiązany do płatności żadnych kredytów. Posiada oszczędności w wysokości co najmniej 20.000 zł. Jest zdrowy i cały czas podejmuje zatrudnienie w firmie swoich rodziców. Na utrzymaniu ma zaś wyłącznie jedno dziecko – powoda. Przedstawicielka ustawowa małoletniego z kolei otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2.400 zł miesięcznie, wynajmuje mieszkanie, spłaca zobowiązania, ponosi bieżące koszty utrzymania syna i nie posiada żadnych dodatkowych oszczędności. Podnoszony przez pozwanego argument, iż matka powoda ma wypłacane świadczenie z tytułu programu 500+ nie ma znaczenia w przedmiotowej sprawie i nie może być argumentem do zasądzenia niższej kwoty alimentów. Świadczenie to z założenia ma podnieść standard życia dziecka, a nie zwalniać z obowiązku alimentacyjnego rodzica, czy nawet mieć wpływ na jego ograniczenie. Podnoszone przez pozwanego w odpowiedzi na pozew argumenty, iż ponosi on koszt utrzymania syna podczas kontaktów z nim, również nie przekonały Sądu do uznania, iż ustalona kwota alimentów powinna być niższa. Jak sam pozwany wskazał zresztą podczas zeznań, koszt utrzymania powoda przy okazji kontaktów jest i tak niski i wynosi zaledwie 40-50 zł podczas jednego weekendu.

Sąd uznał, iż uzasadnione koszty utrzymania małoletniego wynoszą ok. 1.400 zł. Sąd kwotą tą obciążył pozwanego w większym zakresie, uznając, iż ojciec małoletniego ma większe możliwości majątkowe niż matka dziecka, a ponadto uwzględnił tutaj też osobisty wkład i zaangażowanie matki w opiekę i wychowanie małoletniego S.. W ocenie Sądu, pozwany jest w stanie łożyć na syna kwotę 800 zł tytułem alimentów. Kwota ta nie spowoduje żadnego uszczerbku w koniecznym utrzymaniu pozwanego, tym bardziej, iż jest on w stanie ze swoich dochodów poczynić oszczędności, które na chwilę obecną wynoszą co najmniej 20 000 zł. Stać go również na zakup drogiego sprzętu - roweru za kwotę 3.000 zł., czy korzystnie z wycieczek. Skoro stać go na ponoszenie takich wydatków i odłożenie tak znaczącej kwoty, to tym bardziej powinno stać go na ponoszenie kosztów utrzymania syna w zasądzonej kwocie 800 zł. Podkreślić raz jeszcze należy, iż jak sam wskazał pozwany zaprzestał palenia papierosów, co z pewnością dodatkowo zwiększa jego miesięczny budżet.

Kierując się powyższymi względami, Sąd w pkt. 1 zasądził od pozwanego M. F. na rzecz małoletniego powoda S. F. alimenty w kwocie 800 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego powoda I. K. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 19 marca 2021 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił jako bezzasadne (pkt. 2 wyroku).

Z uwagi na to, iż strona powodowa była zwolniona od kosztów sądowych na mocy art. 96 ust. 1 pkt. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zasadne stało się obciążenie pozwanego na rzecz Skarbu Państwa częścią opłaty od pozwu. Przy wartości przedmiotu sporu 10.800 zł opłata od pozwu powinna wynosić 750 zł (art. 13 ust. 1 pkt. 6

ustawy), jednak z uwagi na to, iż pozwany przegrał sprawę w 90%, Sąd zasądził od pozwanego M. F. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 675 zł, tytułem 90% kosztów sądowych, od uiszczenia których zwolniony był małoletni powód.

Obie strony reprezentowane były przez profesjonalnych pełnomocników - adwokatów. Wynagrodzenie pełnomocnika strony dochodzącej alimentów zależne jest od wartości przedmiotu sporu i w tym przypadku wynosi 3 600 zł (przy wartości przedmiotu sporu wynoszącej 10 800 zł). Wynagrodzenie pełnomocnika strony zobowiązanej do alimentacji stanowi stałą stawkę w kwocie 120 zł. Mając na uwadze zakres w jakim każda ze stron wygrała przedmiotowe postępowanie (strona powodowa w 90% a pozwana w 10%) i dokonując wzajemnej kompensacji należało zasądzić od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 3 228 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. kosztów zastępstwa procesowego (90% z 3 600 zł – 10% z 120 zł = 3 240 zł – 12 zł = 3 228 zł).

Na podst. art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Barbara Łapka

Sygn. akt VI RC 138/21

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej – przez portal,
2. akta przedłożyć z wpływem lub za 14 dni.

B., dnia 13 października 2021 roku

sędzia Barbara Łapka